

כל דיגלי הרשת

הקרב שבין מפיץ מישורי הבוקר כל צבעי הרשת, דויד מרגלית, ובין מפיקי תוכנית הצרכנות כולבוטק, ביגלל חקירה על המחירים של דגלי הפלסטיק של יצרני הדגלים עבור הקרן לביטחון ישראל טרם הגיע לקיצו.

אחרי שמישור כולבוטק על גושא זה צונר, פגישת עבודה (2281), הוחלט בצמרת רשות השידור להגביר בעתיד את הפיקוח על הרדיו ועל מיבצעי התרמה אחרים.

שבוע שעבר כינס מנכ"ל הרשות, יוסף לפיד, פגישת עבודה על גושא זה. נוכחו בה, בין השאר, שלמה עבאדי, סמנכ"ל הרשות, חגי ברנבוכבא, משירותי פיר סומת (שפ"ב), רומיה אבישי (מבקרת רשות השידור), נתן כהן (היועץ המישור פטי של הרשות), הפגישה התמקדה ב- שאלה: כיצד נוצר מצב שבו עסק עובד של רשות השידור (הכוונה לדויד מרגלית) בקשירת עיסקה כספית וכלכלית עם גופים כלכליים פרטיים, ללא הרשאת הממונים עליו?

ראשי רשות השידור הבהירו, בנוסף ש- אינו משתמע לשתי פנים, שמעל לכל צבעי הרשת לא יונפו עוד דגלים (ראה מיסגרת).

הפורום הגוסס

הפגישות האחרונות של פורום החדשות שהיה עד לפני חודשיים פורום איכותי שדן בבעיות עקרוניות של תיקשורת אלקטרונית, נערכו בסמך של דעיכה וירידת מתחיה התעניינות של המשתתפים בדינאים ובנושאים.

כמה ממשתפי פורום החדשות הביעו את דעתם כי ירידת המתח בפגישות, והדעיכה שהתמדת בפרטים בלתי חשובים של

"כלבוטק" תוקף את הרדיו

מולבוטקאי קימור הוצאה עצמית מן הבין

הרשו לי להגיב על הכתבה של יוסי ינאי על "מילחמת הרדיו בטלוויזיה" (העולם הזה 2281): המקור לסיפור הלעיס אתכם בכליל של דמויות מעוותים ואי-אמיתות חס-רותיבושה.

מה גורם לנושאים כאלה מהרדיו לצאת ממלונתו ולשאוג כאילו היה כפיר אמיתי? הסיבה האמיתית היא בחיפוי על השערוריה שנחשפה מאחורי הקלעים, כאשר התברר שגילגלו במיסגרת מיבצע מיליוני לירות ללא חוזה מסודר, שיקבע חד-משמעות לאן הולכים הכספים, ובאילו תנאים.

בניצוחו החובבני של דויד מרגלית, עורך התוכנית כל צבעי הרשת ברדיו, התנהל מיבצע הדגלים על בסיס "הבנות" בעל-פה, ושיגור מיכתבים חדי-צדדיים.

דויד מרגלית לא בדק לעומק את התחשיבים שהוצגו לפניו על-ידי יצרני הדגלים, וקיבלם ללא-עוררין. 250 לירות להוצאות יצרן, ולא 150 לירות, ככתוב בכתבתכם.

בתחקיר הוכיח כולבוטק חד-משמעות, שניתן לייצר את הדגלים ברבע מחיר. שאר ההפרש יכול היה להאדיר את קופת קרן ליב"א, לחילופין, להוויל את מחיר המוצר. אלא שמרגלית לא התעניין בתחשיבים ענייניים. המיבצע הציוני הקדוש היקנה פירסום לתוכניתו, ושירת במיקרה גם את כוונה הראשית.

כדי להוכיח עד כמה לא-רלוונטית האמת במילחמה על הוצאת עצמו מן הבין, מן הראוי להביא את הסיפור הבא:

במיסגרת הדיון באולפן שלף מרגלית בתנועת-ניצחון מיכתב, המוכיח כי יצרן מסויים הציע לו מחיר מסויים, ובכתבת כולבוטק נקב מחיר אחר.

עוד בטרם מחק מרגלית את חידו-הניצחון, נשחט השפן שלו על-ידי מידע מעודכן שיפקתי לו בו במקום, ואשר לא היה ידוע כלל לאישי-הרדיו.

מרגלית נותר חסר מענה וחסר כל נימוק הגיוני. למזלו הופסקה ההקלטה.

משחודשה, שלף מרגלית בעזרת-מצח שוב את השפן המת! שלוש פעמים חזר על התרגיל המגוחך, תוך התעלמות מן האמת, שנודעה לו דקות ספורות קודם לכן!

במהלך התוכנית שיבח נציג קרן ליב"א, שהוא דוקטור למינהל-עסקים, את תחקיר כולבוטק, כעבודה יסודית, מעמיקה, וללא רבב.

התחקיר, שיכול היה להתפרש כהצגת דויד מרגלית ערום ועריה, מבחינת הת-נהגותו כאישי-ציבור, לא שודר, כדי להציל את מרגלית עצמו מבזיון זה.

ירן קימור, "כלבוטק", ירושלים

טירונות שידור

הביטוי "טירונות שידור" הפך באחרונה שגור כפי העורכים והמגישים של החד-שות בקול ישראל. הם קיבלו דפים משוכי פלים של "אימונים בנוסח דיבור", ובהם 350 מישפטים שונים בעברית הדרושים תיקון, בהתאם לכללים שנקבעו בספר מדרך לשון לרדיו ולטלוויזיה.

המדריך, הנחשב משום מה כ"שולחך הערוך" הלשוני של רשות השידור, חובר בידי אבא בן-דויד, אשר מונה מטעם האקדמיה ללשון העברית כשליחה ברשות השידור. אלא שבלשנים רבים טוענים כי שנים האחרונות שהעברית של בן-דויד שונה בכמה עקרונות יסוד מהעברית הי מקובלת על האקדמיה. על העורכים והי מגישים ברדיו להחליט מהי העברית הי מקובלת עליהם: זו של האקדמיה או זו של אבא בן-דויד.

רבדל: מינוי בטוח

לא נותר כימעט ספק לגבי מינויה הי עתיד-לבוא של דוברת משרד השיכון, אריאדה רבדל, אשת הימין הקיצוני, לתפקיד דוברת רשות השידור, במיכרו הי עומד להידון בשבוע הבא. הפעם זהו, מיכ-רו חיצוני (אחרי שבמיכרו הפנימי, שבו השתתפו שניים מבין עובדי-הרשות, לא עמדו המועמדים בדרישות הוועדה).

לעניין הרב של ראשי רשות השידור במינויה של רבדל למישרת הדוברת, נוס-פה תמיכה עזה מצד הכתב מנשה רן, שאמר למנכ"ל הרשות, יוסף לפיד: "אם לא יקבלו את רבדל בשל השקפותיה הפוליטיות, יהיה כזה טעם לפגם, כי מתוך ניסיוני ככתב, אני מודע למעלותיה כדוברת".

כמה מועמדים חיצוניים אחרים לתפקיד זה הטירו את מועמדותם, כאשר התברר להם שמינויה של רבדל הוא כימעטי-דאי.

רדיו

מילכוד תל-אביב

אחד הפרטים הסמויים ביותר במשבר העובר על הרדיו חודשים האחרונים הוא הסיפור על כוונתה של הנהלת-הרדיו הי נוכחית להעביר את מרכז הכובד של קול ישראל מירושלים לתל-אביב. הנהלה ניצלה את שביתת הטכנאים כדי לפתח במערכות של שידור ברצף מאולפני-הרדיו

לפיד חד-משמעות: "לא נמכור, לא נפרק הסידרה, או לעשות בה שימוש כלשהו, יהיה חייב להשתמש בכולה."

ציוני אייך (מימין) בלי קטעים נבחרים

הפקוח מינימום

שואה כלכלית עומדת להתרגש בעתיד הקרוב על מחלקת המישרים בעברית של הטלוויזיה הישראלית. הסיבה העיקרית לי שואה כלכלית זו: קביעת תקציב-הפקות מוגבל, העלול למנוע בעד המחלקה מי להפיק את הפקות-המינימום המקוריות, כפי שנעשה עד כה.

על הכוונה לצמצם את המעט שיש הפיר-רה מנהלת המחלקה, אסתר סופר: "הכל התייקר בטלוויזיה. גם תקציבים, שעלו באופן פרופורציונאלי, נשחקו. אחרי שנים של זחילת שכר האננים והמשתת-פים, הקטינו התוספות העצומות את יכולת ההזמנה של התחנה. אין לדעת מה תהיה התוצאה הסופית של שחיקה זו."

עצור את הזמנת הסרטים אצל חברות הסרטים הפרטיות, למוטט חלק מהן, וליצור הקטנת התקציבים והקפאתם עלולות לי-אבטלה גלוייה של בעלי-מיקצוע בענף.

עם עמוס עירן.

מנהל הרדיו, גידעון לביארי, הוא המנהל הראשון שצמח באגף התל-אביבי של הרדיו, ובמשך חלק ניכר מזמנו הוא יושב בתל-אביב. בניגוד לאנשי-מפתח אחרים ברשות השידור (כמו טוביה סער, מנהל חטיבת החדשות בטלוויזיה, העומד בימים אלה להעביר את מקום-מגוריו לי-ירושלים) ממשיך לביארי להתגורר בתל-אביב.

העתקת מרכז הכובד לתל-אביב היא אחת הסיבות העיקריות למאבק הטכנאים. גורם זה לא עלה כלל לדיון במיסגרת הישיבות המרתוניות, שבהם דינים הטכנאים עם הנהלת רשות השידור.

פסקול

המטה ה'81

במסיבה שנערכה במלון המלך דויד לי-יצרי עמוד האש אמר יוסף לפיד לי-חוגנים: "אם הסיבה למסיבה זו היא פיר

מועמדת רבדל מי מודע למעלותיה?

צוץ מלון המלך דויד בימי הבריטים, הרי שני ממליץ לפוצץ עוד כמה בתי-מלון בי-עיר, למען סדרות-הטלוויזיה הבאות." • בדיון על פתיחת מסע-התעמולה של הי מיפלגות לקראת הבחירות, אמר יאיר אלרוני: "מכת ישידורי-הבחירות היא הי מכה ה'81 שניחתה על הטלוויזיה."